

<p>19 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֶאֱרַ שָׁבַע: פ</p> <p>20 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגַד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יְלִדָה מִלְּפָנָי גַּם־הִוא בְּנִים לְנַחֹר אַחִיהִי:</p> <p>21 אֶת־עֹוֹץ בְּכֹרוֹ וְאֶת־בְּוִי אַחִיו וְאֶת־קְמוּאֵל אֶבְי אַרְם: 22 וְאֶת־כְּשָׁד וְאֶת־חִזִּי וְאֶת־פִּלְדֵּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֵת בְּתוּאֵל: 23 וּבְתוּאֵל יִלְדָה אֶת־רַבְקָה שְׂמִנָּה אֵלֶּה יְלִדָה מִלְּפָנָי לְנַחֹר אַחִי אַבְרָהָם: 24 וּפִילִגְשׁוֹ וּשְׂמָה רְאוּמָה וַתֵּלֶד גַּם־הִוא אֶת־טֹבַח וְאֶת־גָּחַם וְאֶת־תְּחֻשׁ וְאֶת־מַעֲכָה: ס</p>	<p>19 ἀπεστράφη δὲ Ἀβραὰμ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἀναστάντες ἐπορεύθησαν ἅμα ἐπὶ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. καὶ κατώκησεν Ἀβραὰμ ἐπὶ τῷ φρέατι τοῦ ὄρκου.</p> <p>20 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἀνηγγέλη τῷ Ἀβραὰμ λέγοντες Ἴδού τέτοκεν Μελχα καὶ αὐτῇ υἱοὺς Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ σου,</p> <p>21 τὸν Ωξ πρωτότοκον καὶ τὸν Βαυξ ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Καμουηλ πατέρα Σύρων</p> <p>22 καὶ τὸν Χασαδ καὶ τὸν Αζαυ καὶ τὸν Φαλδας καὶ τὸν Ιεδλαφ καὶ τὸν Βαθουηλ·</p> <p>23 καὶ Βαθουηλ ἐγέννησεν τὴν Ρεβεκκαν. ὀκτὼ οὗτοι υἱοί, οὓς ἔτεκεν Μελχα τῷ Ναχωρ τῷ ἀδελφῷ Ἀβραὰμ.</p> <p>24 καὶ ἡ παλλακὴ αὐτοῦ, ἣ ὄνομα Ρεημα, ἔτεκεν καὶ αὐτῇ τὸν Ταβεκ καὶ τὸν Γασαμ καὶ τὸν Τοχος καὶ τὸν Μωχα.</p>	<p>19 Reversus est Abraham ad pueros suos, abieruntque Bersabee simul, et habitavit ibi.</p> <p>20 His ita gestis, nuntiatum est Abrahæ quod Melcha quoque genuisset filios Nachor fratri suo :</p> <p>21 Hus primogenitum, et Buz fratrem ejus, et Camuel patrem Syrorum,</p> <p>22 et Cased, et Azau, Pheldas quoque et Jedlaph,</p> <p>23 ac Bathuel, de quo nata est Rebecca : octo istos genuit Melcha, Nachor fratri Abrahæ.</p> <p>24 Concupina vero illius, nomine Roma, peperit Tabee, et Gaham, et Thahas, et Maacha.</p>
--	--	---

<h2 style="margin: 0;">22 בראשית ת</h2>		
<p>1 וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַהֲאֵלֶּה יְהִי אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנְנִי: 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידָךָ אֶשְׂר־אֶהְבֶּתְךָ אֶת־יְצִחָק וְלִדְּוִלְךָ אֶל־אַרְצֵי הַמִּדְבָּר וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לַעֲלֹתָ עַל אֶתֶד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיךָ:</p> <p>3 וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֶאֱרַ שָׁבַע וַיִּקְחֵם אֶת־חַמְלוֹ וַיִּקָּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֵת יְצִחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע עֶצֶי עֲלֵה נֵיֶקֶם וַיִּלְדָה אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַרְלוּ הַאֲלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמְּקוֹם מֵרֶחֶק: 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו שְׂבוּ־לְכֶם פֹּה עַם־הַחֲמוֹר וְאַנִּי וְהַזָּעַר נִלְכָה עַד־לָפָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוַכָּה אֵלֵיכֶם:</p> <p>6 וַיִּקָּח אַבְרָהָם אֶת־עֶצֶי הָעֲלִיָּה וַיִּשָּׂם עַל־יְצִחָק בְּנֵוֹ וַיִּקָּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:</p>	<p>1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα ὁ θεὸς ἐπείραζεν τὸν Ἀβραὰμ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν Ἀβραὰμ, Ἀβραὰμ· ὁ δὲ εἶπεν Ἴδού ἐγώ.</p> <p>2 καὶ εἶπεν Λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγάπησας, τὸν Ἰσαακ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀνένεγκον αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὄλοκάρπωσιν ἐφ' ἐν τῶν ὀρέων, ὧν ἂν σοι εἴπω.</p> <p>3 ἀναστὰς δὲ Ἀβραὰμ τὸ πρῶν ἐπέσαξεν τὴν ὄνον αὐτοῦ· παρέλαβεν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο παῖδας καὶ Ἰσαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ σχίσας ξύλα εἰς ὄλοκάρπωσιν ἀναστὰς ἐπορεύθη καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός.</p> <p>4 τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ καὶ ἀναβλέψας Ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν τὸν τόπον μακρόθεν.</p> <p>5 καὶ εἶπεν Ἀβραὰμ τοῖς παισίν αὐτοῦ Καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ παιδάριον διελευσόμεθα ἕως ὧδε καὶ προσκυνήσαντες ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς.</p> <p>6 ἔλαβεν δὲ Ἀβραὰμ τὰ ξύλα τῆς ὄλοκαρπώσεως καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαακ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἔλαβεν δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρα καὶ τὴν μάχαιραν, καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο ἅμα.</p>	<p>1 Quæ postquam gesta sunt, tentavit Deus Abraham, et dixit ad eum : Abraham, Abraham. At ille respondit : Adsum.</p> <p>2 Ait illi : Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super unum montium quem monstravero tibi.</p> <p>3 Igitur Abraham de nocte consurgens, stravit asinum suum, ducens secum duos juvenes, et Isaac filium suum : cumque concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quem præceperat ei Deus.</p> <p>4 Die autem tertio, elevatis oculis, vidit locum procul :</p> <p>5 dixitque ad pueros suos : Expectate hic cum asino : ego et puer illuc usque properantes, postquam adoraverimus, revertemur ad vos.</p> <p>6 Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super Isaac filium suum : ipse vero portabat in manibus ignem et gladium. Cumque duo pergerent simul,</p>

<p>7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי בְּגִי וַיֹּאמֶר הֲגַה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאַיִה הַשָּׂה לְעֹלָה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵלֵהֶם יְרָאֵה־לָּו הַשָּׂה לְעֹלָה בְּגִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לָּו הָאֱלֹהִים וַיָּבֹו שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשָּׂם אֹתֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לְעֵצִים: 10 וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדֹו וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֶת לְשֵׁחַת אֶת־בְּנֵו: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאֶךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲגַנִּי: 12 וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר וְאֶל־תַּעֲשׂ לָּו מְאֻמָּה כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתְךָ וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יָחִידְךָ מִמְּנִי:</p>	<p>7 εἶπεν δὲ Ἰσαακ πρὸς Ἀβρααμ τὸν πατέρα αὐτοῦ εἶπας Πάτερ. ὁ δὲ εἶπεν Τί ἐστίν, τέκνον; λέγων Ἴδου τὸ πῦρ καὶ τὰ ξύλα· ποῦ ἐστίν τὸ πρόβατον τὸ εἰς ὄλοκάρπωσιν; 8 εἶπεν δὲ Ἀβρααμ Ὁ θεὸς ὄνεται ἐαντῶ πρόβατον εἰς ὄλοκάρπωσιν, τέκνον. πορευθέντες δὲ ἀμφοτέρω ἅμα 9 ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεός, καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβρααμ θυσιαστήριον καὶ ἐπέθηκεν τὰ ξύλα καὶ συμποδίσας Ἰσαακ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω τῶν ξύλων. 10 καὶ ἐξέτεινεν Ἀβρααμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάζαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. 11 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἄγγελος κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἀβρααμ, Ἀβρααμ. ὁ δὲ εἶπεν Ἴδου ἐγώ. 12 καὶ εἶπεν Μὴ ἐπιβάλῃς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ παιδάριον μηδὲ ποιήσης αὐτῷ μηδέν· νῦν γὰρ ἔγνω ὅτι φοβῆ τὸν θεὸν σὺ καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ.</p>	<p>7dixit Isaac patri suo : Pater mi. At ille respondit : Quid vis, fili ? Ecce, inquit, ignis et ligna : ubi est victima holocausti ? 8Dixit autem Abraham : Deus providebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter. 9Et venerunt ad locum quem ostenderat ei Deus, in quo aedificavit altare, et desuper ligna composuit ; cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. 10Extenditque manum, et arripuit gladium, ut immolaret filium suum. 11Et ecce angelus Domini de caelo clamavit, dicens : Abraham, Abraham. Qui respondit : Adsum. 12Dixitque ei : Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam : nunc cognovi quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me.</p>	<p>13 וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִגַּה־אֵיל אֶחָד נֹאֲתָו בְּסֶבֶךְ בְּקִרְנָיו וַיֵּלְךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֵו: 14 וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שָׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא יְהוָה יְרָאֵה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יְרָאֵה: 15 וַיִּקְרָא מִלְּאֶךְ יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: 16 וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה 16 כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת־בְּנֵךְ אֶת־יָחִידְךָ: 17 כִּי־בָרַךְ אַבְרָהָם וְהַרְבֵּה אַרְבֵּה אֶת־יִרְעָךְ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתַּי הַיּוֹם וַיִּרְשׂ יִרְעָךְ אֶת שְׂעַר אַבְרָם: 18 וְהַתְּבַרְכוּ בְּיִרְעָךְ כֹּל גֹוִי הָאָרֶץ לְעֹבֵד אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֹלִי:</p>	<p>13καὶ ἀναβλέψας Ἀβρααμ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδεν, καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς κατεχόμενος ἐν φυτῷ σαβεκ τῶν κεράτων· καὶ ἐπορεύθη Ἀβρααμ καὶ ἔλαβεν τὸν κριὸν καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν εἰς ὄλοκάρπωσιν ἀντι Ἰσαακ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 14καὶ ἐκάλεσεν Ἀβρααμ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Κύριος εἶδεν, ἵνα εἰπωσιν σήμερον Ἐν τῷ ὄρει κύριος ᾤφθη. 15καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος κυρίου τὸν Ἀβρααμ δευτέρον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ 16λέγων Κατ’ ἐμαντοῦ ᾧμοσα, λέγει κύριος, οὗ εἵνεκεν ἐποίησας τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐφείσω τοῦ υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ δι’ ἐμέ, 17ἢ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου ὡς τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, καὶ κληρονομήσει τὸ σπέρμα σου τὰς πόλεις τῶν ὑπεναντίων· 18καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματι σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς, ἀνθ’ ὧν ὕπηκουσας τῆς ἐμῆς φωνῆς.</p>	<p>13Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. 14Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur : In monte Dominus videbit. 15Vocavit autem angelus Domini Abraham secundo de caelo, dicens : 16Per memetipsum juravi, dicit Dominus : quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigenito propter me : 17benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, et velut arenam quæ est in littore maris : possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, 18et benedicentur in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ.</p>
--	---	--	--	--	--